

אותך אבקש

מסילות למבקשי ה' בדרכי העבודה העולה בית קל
במשנתו של הרה"ק מוהר"ן מברסלב זיע"א

לך לך - וירא | גיליון 15

ניצוצי אורה מתוך דברי הכנה והדרכה שנאמרו ע"י אחד מחשובי ראשי הישיבות שליט"א

ב'וועד הכנה' מיוחדת שהתקיימה במעונו לבחורים דורשי ומבקשי ה'

לקראת זמן החורף הבעל"ט

ע"י ארגון 'נכספה'

שלי הוא תפילה לעורר את החיבור והדבקות בקב"ה בתפילה והתלהבות.

התפילה זה יסוד האמונה, זה פותח את כל השערים. אפשר להגיד 'ברוך שאמר והיה העולם' ולא רואים כלום... אבל אפשר לקבל כזה דבקות והתעוררות, 'ברוך שאמר'... ועל ידי זה, נהיה עולם! נורא נוראות! וזה יסוד כל עבודת ה', להחיות את האמונה. וכפי שכותב מורנו ר' נתן, שכל עסקו של רביז"ל היה להכניס אמונה בעולם! להחדיר את האמונה הברורה והצרופה בקרב ישראל, כל ברכה, כל חלק בתפילה, זה מלבה את האמונה.

וכפי שהתחלנו, היעד שלנו הוא 'אהבת אלוקים' והדרך לזה היא בשני אופנים: האחד, ביסוס חזק של האמונה דרך התפילה וספרי רביז"ל המחיים כל נפש, בפרט ספרי ה'ליקוטי הלכות' של מורנו ר' נתן היורד להחיות ולהפשיט לנו את האמונה והדבקות בבורא ממש לתוך לבו של כל אחד ואחד! עם ה'ליקוטי הלכות' אין שום שאלה בחיים! שום מקום או זמן שאין בו אור ודבקות בבורא. ממש על כל מצב שהוא, על כל עניין ונושא מוצא ר' נתן את החיות והדבקות בקב"ה. ממש אין כמוהו, אשרינו שזכינו! ודרך התפילה שרביז"ל שם דגש כ"כ חזק על זה.

והאופן השני הוא, לימוד התורה כמו שצריך, לעשות סדרים רצופות, ולהשקיע את כל הראש בעמקות ועיון, לחזור על הסוגיות ולשפשף הראש בלימוד כפי שזוכים ב"ה בני הישיבות.

רק בחיבור שני הדברים יחד תורה ותפילה יכולים להצליח, וכפי שכותב החזו"א 'הלימוד והתפילה קשורים זה בזה, עמל הלימוד עוזר לאור התפילה, והתפילה עוזרת הלימוד, תפילה בבחינת קבע מונעת התפילה והלימוד בעצלתים דוחה התפילה' מי שמנסה ללכת רק על אחד משני העבודות לא יצליח, אולי הוא יצליח ללמוד טוב או להתפלל שעות, אבל ההצלחה האמיתית שהיא להתקרב לקב"ה באמת ולעבדו בלבב שלם לא יצליח. וכפי שתמצת את זה רביז"ל בשיחתו הק' 'להתפלל ללמוד ולהתפלל'. יה"ר שזנכה.

החזו"א, באיזה נפש התורה יכולה להתקבל? בנפש המשתוקקת למקור החכמה. דהיינו נפש הכמהה והצמאה להתקרב לקב"ה. רק הוא יכול להשתייך ללימוד התורה באמת, אחרת הוא לומד אבל אין לו חיבור לתורה.

אבל איך עושים את זה? איך אפשר לטעום טעם השתוקקות למקור החכמה? הנה נבוא להתבונן בשיחה הק' שאמר רבינו ז"ע וזל"ק 'הליטאים אומרים שהעיקר הוא התורה החסידים אומרים שהעיקר הוא התפילה ואני אומר 'דאוניען און לערינען און דאוניען' (להתפלל ללמוד ולהתפלל).

ובאמת רואים שזה כך, אצל בני הישיבות עיקר הדגש הוא על תורה, מאידך אצל החסידים היה עיקר הדגש על תפילה, אבל אצל רבינו ז"ע מקבלים הכול במקומו וזמנו הנכון, תורה בעיון והעמקה והתמדה עצומה, משולבת יחד עם תפילה בכוח והתלהבות, בחיות וחיבור לקב"ה.

התכלית ויעד של כל עבודת ה' הוא אמונה, לחיות את הקב"ה. להחיות את האמונה כל הזמן ולא לתת לה להתתיישן אצלנו, לעורר אותה כל הזמן אצלנו מחדש. וכידוע ש'עולם' מלשון 'העלם', העולם הזה משכיח כל הזמן את האמונה, וזה העבודה, להחיות את האמונה, להחיות את החיבור והקשר לקב"ה. ואשרינו שאנחנו יודעים מרביה"ק שמלמד אותנו ללמוד באיכות וכמות כמו שצריך, אבל גם להתפלל כמו שצריך, תפילה בכח, עבודה שבלב זו תפילה. ובתפילה הלא שם הוא המקום שמלבים את האמונה, שם המקום שמעוררים ומחיים את האמונה שלא תהיה האמונה דבר ישן אצלנו.

לעניות דעתי אין כמעט הבדל בין ר' ישראל סלנטר מחולל תנועת המוסר לחסידי ברסלב... מה חידש ר' ישראל? שלא מספיק ללמוד ביבשות, צריך לעורר גם את הלב והרגש לעבודת הבורא, ואצל חסידי ברסלב עושים את זה עם ע"י ספרי רבינו ז"ע, או בחלק שזה ניכר בפועל, שהוא חלק התפילה. שזה היה כידוע כל ענינו של רביז"ל כמו שהתבטא בעצמו 'כל העניין

בסייעתא דשמיא עומדים אנו בפיתח הזמן, וכל אחד חפץ ומשתוקק למלאות את הזמן בעמל התורה בכמות ובאיכות, צריכים אנו להתבונן בכמה נקודות חשובות שהם היסוד להצלחת כל בן תורה שרוצה לממש את שאיפתו שהיא שאיפת כולנו, לעשות רצונו ולעבדו בלב שלם.

כל בחור מוצא את עצמו יותר מפעם בחיים עם השאלה, מה שאיפה שלי בחיים? למה אני שואף? להיכן אני רוצה להגיע בחיים? והנה תשובה לשאלה זו כותב לנו בעל ה'חובת הלבבות' דיבורים מפורשים ב'שער האהבת השי"ת' וזל"ק 'ראוי לך לדעת כי כל חובה וכל מדה טובה מושכלת או כתובה או מקובלת, הם תכונות ומעלות שעולים בהם אל העניין הזה, והוא תכליתם וסופם, אין מדרגה למעלה ממנו ולא אחריו.' כאן מלמד אותנו ה'חובת הלבבות' יסוד בכל עבודת הבורא, תכלית הכול הוא אהבת הקב"ה, זה למעלה מהכול, וזה תכלית כל הבריאה וכל עבודת ה' של כל אחד ואחד!

ובהקשר לזה סיפר לנו פעם המשגיח ר' דוב יפה זצ"ל ששאל בחור, מה שאיפה שלך בחיים? ענה לו הבחור: להיות למדן, שאל אותו המשגיח: מה אם ירא"ש? השיב לו הבחור: וודאי שצריך קב חומטון של ירא"ש, אבל זה לא שאיפה... וזה בוודאי טעות גמורה מיסודה! והכתוב אומר על ירא"ש 'אם תחפשנה ככסף וכמטמונים תבקשנה, אז תבין יראת ה' ודעת אלוקים תמצא' אם יש ביקוש ליראת שמים אז יש סיכוי להבין מה זה ירא"ש, בלי ביקוש אין סיכוי להבין בכלל מה זה ירא"ש. ואמרת פעם על זה שהכתוב מתכוון שנחפש את הירא"ש כמו אנשים שאוהבים כסף מחפשים כסף, לא כמו אברכים שמחפשים כסף...

ודברים ברורים ונהירים על חלק העבודה והחיבור להקב"ה שרק בזה נשלם חלק העמל בתורה, כותב מרן החזו"א במכתבו 'אין תהילת בעל הלכה הגונה אלא אם כן קודמת לו יראתו לחכמתו, כי אין חכמת התורה שרויה בלב אטום, כי עיקר טעמה בעדינות הנפש המתעלה למעלה מלב בני תמותה הטועמת טעם השתוקקות למקור החכמה' יסוד עמוק כותב כאן

"תכלית הבריאה"

וגם ישראל גרר את מזוודתו לעבר חדר 801 כפי שהופיע במפה שנתלתה בכניסה לביהמ"ד... חיים פתח לו את הדלת במאור פנים "כמה נפלא לראות אותך... אם אני זוכר טוב אמרת שאתה הולך להגיע מוקדם, אז למה הגעת כ"כ מאוחר?"

"נכון, תכננתי להגיע מוקדם" ענה לו ישראל, "אבל כנראה שה' רצה אחרת, שכחתי את התפילין והייתי מוכרח לחזור הביתה והפסדתי את האוטובוס. זה קצת בלבול אותי אבל ב"ה הצלחתי להתעשת ולהתחזק שכל זה אך ורק מה' ואם איחרתי זה כנראה הדבר הכי טוב בשבילי..."

חיים כ"כ נהנה מהדברים הפשוטים של ישראל ואמר לו בשמחה "אתה חייב לראות מה רבנו אומר על אנשים כמוך"

"בדיוק את הקטע הזה למדתי לפני שנכנסת לכאן" חיים הושיט את האצבע לספר הפתוח שהיה מונח על השולחן וקרא מתוכו...

שמעתי בשמו שדיבר עם איש אחד שהיה לו בלבולי אמונה, וחזק אותו רבנו ז"ל, ואמר לו, שאינך שכל התהוות מעשה בראשית היה רק בשביל מה שצפה השם יתברך שיהיו אנשים שיהיו להם יסורים בעניין האמונה הק', מחמת הבלבולים והכפירות העולים על מחשבתם רח"ל, והם יתגברו כנגד אלו המחשבות ויתחזקו באמונה, ורק בשביל זה עשה השי"ת את כל 'מעשה בראשית' וע"י דיבורים אלו נתחזק זה האיש מאוד בכל עת שבאו עליו בלבולים הנ"ל, וכן מבואר בדברי רבנו ז"ל כמה פעמים שעייקר הבריאה היה בזכות האמונה כמו שכתוב 'וכל מעשהו באמונה' [תהילים לג]...
[שיחות הר"ן רכ"ב]

ישראל היה המום מהעוצמה של הדברים.

כל העולם כולו נברא בשביל ההתחזקות באמונה... כל מה שהעיק עליו מערב שבת האחרון התמוסס באחת... המחשבות שהוא סתם 'מיותר' כאן בעולם ואין לו קשר בכלל לתכלית הבריאה' התנפצו לגמרי... כנראה שאותם 'הצדיקים' עליהם 'רש"י' הקדוש מדבר זה גם מי שמתחזק 'באמונה פשוטה' בהשם יתברך... ועל אחת כמה וכמה שהוא משתדל בעבודתו יתברך מתוך אמונה, ודאי בשביל העולם קיים וגם הוא יכול בפשיטות להימנות ממקיימי העולם...

לזמן חורף כבר אתמול בלילה כולל את שמיכת הפוך החורפית שלו, הדבר היחיד שנשאר מחוץ למזוודה היה תיק 'התפילין' אותו הוא צריך לתפילת 'שחרית'... ישראל היה מאוד דרוך להגיע לישיבה בזמן לשיעור 'פתיחה' של 'הראש ישיבה' כדי להיכנס חזק לעניינים ולהתחיל את הזמן בעוצמה... הוא יצא מהבית לכיוון התחנה שם הוא פגש עוד הרבה בחורים מהישיבה, האוטובוס הגיע 'התא מטען' נפתח והתחיל להתמלאות במזוודות ואז הוא תפס שהתפילין שלו נשארו בבית. ישראל גרר ברגע האחרון את המזוודה מהתא מטען ושב ברגליים כושלות הביתה, האוטובוס הבא צריך להגיע רק בעוד כמה שעות מפני של'ישוב הדרומי' בו הישיבה נמצאת יש פעמים בודדות במהלך היום נסיעות בתחבורה הציבורית, כל התוכנית שלו להגיע מוקדם ולהספיק את 'השיעור פתיחה' ירדה

"איך הייתי כזה שלוימז'ל" הוא חשב לעצמו,

"אם הייתי קצת אחראי זה ודאי לא היה

קורה..." כך הוא המשיך להלקות את עצמו

ללא רחם, כשלפתע הלמה בו המחשבה...

לטמיון ורק בשעות הערב המאוחרות הוא יגיע לישיבה... "איך הייתי כזה שלוימז'ל" הוא חשב לעצמו, "אם הייתי קצת אחראי זה בוודאי לא היה קורה..." כך הוא המשיך להלקות את עצמו ללא רחם... כשלפתע הלמה בו המחשבה... "מה קרה לך ישראל? מדוע אתה מאשים את עצמך?! הלא 'מה' מצעדי גבר כוננו' לא אתה אשם ולא התפילין הם שעייכבו אותך מלהגיע לישיבה. יש בורא לעולם ואם לא 'התפילין' הרבה שלוחים למקום לעכב אותך מלהגיע לישיבה. ה' יתברך פשוט רצה לראות אותך שמח גם כשאתה מגיע מאוחר מתוך אמונה שלמה שהוא בחר בדבר הכי טוב בשבילך, גם אם זה לפספס את השיעור פתיחה והברע'ן המיוחד שיש ביום הראשון של 'הזמן'..."

ישראל הפך בדברים שוב ושוב והתחזק בהם הדק היטב וכשחיון גדול מרחף על פניו הוא שב הביתה והתכוון לצאת לישיבה לקראת הערב

שעת ערב מאוחרת, הפנימייה המתה מבחורים שהתאקלמו בה אט אט... מטה נגררה מפה לשם

היה זה בצהרי יום שישי של שבת 'בראשית', ישראל יצא מהמקווה השכונתי וטיפס במעלה המדרגות לקומת ביהמ"ד, הוציא מארון הספרים 'חומש' והחל בקריאת 'שניים מקרא ואחד תרגום'. השנה הוא החליט לא לפספס אף 'פרשה' ולהתחיל ברגל ימין...

דקות ארוכות ישב מול השורות וקרא את הפסוקים בנחת ובהטעמה כשפתאום הוא שם לב שמשוה בקריאה מציק לו ולא נותן לו מנוח, הוא עצר לרגע וניסה להבהיר לעצמו את הדבר שהוא מתקשה בו, ואז הבין שבעצם כל 'הבלבול והחושך' שיש היום הם אלו שמזדקרים וצפים למול הקריאה ומעוררים בו תמיהה רבתי, הוא הרי מכיר טוב את כל הקשיים של ישיב'ע בוח'ר ויש לו כמה חברים שלא עמדו בנסיונות ועזבו את הדרך רח"ל, כל הטומאה

והסט"א שמשתוללת, 'קווי נייעס' עם תכנים נוראים מלאים במינות ואפיקורסות, 'פריצות והפקרות' לרוב, ובכל 'המבול' הנורא הזה לא תמיד יש חשק וטעם בלימוד, אז בשביל מה בכלל נברא העולם??? התורה הק' מתארת באריכות את כל 'השתלשלות הבריאה' מהאור והחושך, הרקיע, הימים והדשאים, החיות והבהמות, הדגים והעופות,

ובהם גולת הכותרת 'האדם' נזר הבריאה, נכון ש'אדם הראשון' חטא וגם נעשו חטאים רבים לאחר מכן, אבל בסופו של דבר היה 'מתן תורה', 'תנאים ואמוראים', 'ראשונים ואחרונים', אבל מה קורה עכשיו? ישנה 'ירידה' כ"כ עצומה, ומי יודע עוד לאן נרד ח"ו?! 'תכלס' בשביל מה כל העולם הזה? ולאיזה תכלית הוא קיים???

ישראל התנער ממחשבותיו והמשיך בקריאה, המילים 'וינחם א-לוקים כי עשה את האדם ויתעצב אל ליבו', כמו זרו לו מלח על הפצעים. הוא עיין ברש"י שבאר את הפ' בשני אופנים ולפי השפ"ח באופן שלישי שהבריאה כולה נעשתה מלכתחילה אך ורק בשביל 'הצדיקים' והרהר לעצמו בעצב... "כנראה שאני לא מאלו שהעולם נועד בשבילם, גם ככה היצר תמיד מראה לי כמה אני לא שווה כשהוא מנפח בעוצמה רבה את הנפילות שלי, כנראה שאני מיותר לגמרי..." מחוגי השעון שהראו על השבת המתקרבת אלצו אותו לקום מהמקום ולשוב הביתה...

יום ראשון ב' בחשון, ישראל ארגן את כל הדרוש

נפשי בשאלתי

ליבון וביור ענינים בעבודת ה'

שאלה:

שלום וברכה!

רציתי לשאול, בחודשים האחרונים התחלתי להתוודע לתורתו ודרכו של הרה"ק מוהר"ן זי"ע, ואני מרגיש אכן התעלות וקרבת השם מיוחדת. אך בליבי מתגנב חשש מכיוון שהתוודעתי ליסודות חדשים בעבודת השם כמו התקשרות לצדיק, התבודדות ועוד, שמא ירד בליבי הערך ללימוד והתמדה בתורה הקדושה. אשמח מאוד לדעת איך אפשר לקבל מושגים חדשים מבלי שיהיו אחד על השבון השני.

תשובת אחד מחשובי התלמידי חכמים שליט"א:

אשריך שזכית להתקרב ולהכיר עולמות חדשים אלו, ואשריך שאתה מתחזק לשמור מכל משמר על האוצרות היקרים שקיבלת מרבתיך, ואתה נזהר לבל ייפגמו או ייחלשו חלילה כתוצאה מהתלהבותך מהדברים החדשים והחיוניים שנתווספו לך בתקופה זו.

כדאי להתייחס לשאלתך החשובה משתי זוויות, מהפן העקרוני התורני, ומהפן הרגשי והאישי.

מהבחינה העקרונית עלינו לברר מה גבולותיו ומקומו של כל מושג, כמו שאמרו בגמרא "זמן תורה לחוד וזמן תפילה לחוד".

ואמנם מבחינה מעשית (לכל הפחות בתחילת הדרך) בוודאי הם יהיו אחד על השבון השני, אך כשם שאף אחד לא ישאל איך ניתן להניח תפילין מבלי שהדבר יבוא על חשבון זמן הלימוד, ואפילו בצרכים גשמיים לא ישאל איך אפשר שהצורך לאכול לא יבוא על חשבון הלימוד (בתחילת הדרך, וכנ"ל), כך בכל עניין נצרך שלא היינו מודעים אליו.

גם חשוב לזכור שדווקא על ידי הדברים הנצרכים שלא ידענו עליהם נוכל להגיע ולהשיג בתורה כראוי לנו. ידועים דברי מרן הגרא"מ שך זצ"ל שמעולם לא פגש מישהו שאינו ירא שמים באמת שיודע ללמוד. וידועים דברי הגמרא במסכת נדה, מה יעשה אדם ויחכם - ירבה בישיבה, אבל הרבה עשו ולא עלתה בידם, אלא יבקש רחמים. ממילא נבין שהמחשבה כאילו אותו פלוני שאינו מתבונן ביראת שמים ואינו משקיע בבקשת רחמים זוכה ליותר תורה, אינה אלא אשליה אופטית (ובהמשך אף רואים את האשליה מתנפצת בקול רעש גדול...).

את הגבולות הנכונים לכל עניין חדש שהכרנו ניתן לקבל בשני אופנים.

הדרך הפשוטה והקלה היא ללמוד היטב בספרי הקיצורים המדריכים לאותם יסודות, מה המקום של כל פרט, וממילא הוא יוכנס לגבולותיו הנכונים והמועילים.

הדרך המורכבת והאמיתית יותר היא ללמוד כל יסוד מתוך התורה בספר ליקוטי מוהר"ן המדברת עליו. באופן זה מלכתחילה לא נחשפים לרעיונות חדשים כנקודה העומדת בפני עצמה, אלא מקבלים אותם כחלק חי מכלל צורת החיים בתורה ותפילה, ואז אין מקום בלבול או סטיה.

הפן הרגשי והאישי קצת מורכב יותר.

זה לזה, במקום להיות חלילה כצרות זו לזו.

כבכל עניין, ובפרט מורכב, וכל שכן כאשר מידותינו ותחושותינו ורצונותינו מעורבים בזה ומשפיעים על זה, כדאי פשוט להרבות בתפילה על כך, ולפרט בהתבודדותנו את הצדדים והחששות, את החשיבות של מה שהתוודענו לו מול החשיבות של מה שזכינו לו עד עתה, ולבקש מהשם יתברך שיוליכנו בדרך אמת.

כידוע, חלק עיקרי בהתבודדות הוא עצם הדיבורים הקדושים שהקב"ה שולח לנו. הפתרונות והסייעתא דשמיא אינם מגיעים רק בדרך של השגחה ממרום לטובה, או קבלת כוחות להתגבר וכדומה הבאים בעקבות התפילה והבקשה. אלא בעיקר זוכים לביור עמוק ובהיר, הצף ועולה באורח פלא מתוך עצם דיבורינו לפניו יתברך.

ככל שנתמיד בעקביות להתבודד על הנושא הטוען ביור, תתקבל בעזרת השם הכוונה מדויקת המתאימה למצבנו בכל שלב, המכילה

המשך בעמ' 1

הנה אורו עיני כי טעמתי מעט הדבש הזה

עיקר הבחירה הוא שאין יודעים היכן הוא אוהו
וכמה יקר כל תנועה דקדושה

בְּחַיֵּי הַיְכָן הוּא אוֹחוּ. כַּאֲשֶׁר שָׁמַעְתִּי
בְּשִׁמּוֹ ז' ל כִּי בָּזָה תְּלוּי הַבְּחִירָה. אֲבָל
הַחֶפֶץ בְּאֶמֶת לְחוּס עַל תְּכִלְיָתוֹ הַנִּצְחִי
רְאוּי לוֹ לְהִתְחַזֵּק עַל יְדֵי זֶה בְּעֶצְמוֹ
וְלִידַע וּלְהִבָּיֵן עַל כָּל פְּנִימֵי שְׂאִינּוֹ יוֹדַע
כָּל כִּי מְאֹד עִמְקוֹ מִחֻשְׁבוֹתָיו יִתְבָּרַךְ.
וּמִי יוֹדַע כַּמָּה יָקָר בְּעֵינָיו תְּנוּעוֹתָיָהּ
הַטּוֹבִים. וְדוֹקָא עַל יְדֵי זֶה שֶׁהוּא רְחוּק
כָּל כָּהֵן, עַל יְדֵי זֶה דוֹקָא יְקָרִים בְּעֵינָיו
כָּל תְּנוּעָה וְהַעֲתִיקָה טוֹבָה אֶפְלוּ כְּחוּט
הַשְּׁעָרָה.

(עלים לתרופה רכ"ד)

עֵקֶר נִסְיוֹן הָאָדָם וּבְחִירָתוֹ הוּא
מִחֻמַּת שְׂאִינּוֹ יוֹדַע מַה נַּעֲשֶׂה עִמּוֹ.
כִּי אִם הָיָה יוֹדַע הָאָדָם כָּל מַה
שְׁנַעֲשֶׂה עִמּוֹ בְּכָל עֵת, וְהֵיכָן הוּא
עוֹמֵד וְאוֹחוּ בְּכָל עֵת, וְאֵיךְ גַּם עִתָּהּ
יָקָר בְּעֵינֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מְאֹד מְאֹד
כָּל תְּנוּעָה טוֹבָה וְכוּ' שְׁנִמְצָא בוֹ,
בְּיָדָאֵי הָיוּ הַכָּל רוֹדְפִים בְּכָל כַּחַם
לְהַשִּׁים יִתְבָּרַךְ וְהָיוּ הַכָּל צְדִיקִים.
אֵךְ עֵקֶר הַנִּסְיוֹן וְהַבְּחִירָה הוּא עַל
יְדֵי הָעֵלָם הַיְדִיעָה. וְעַל כֵּן בְּאֶמֶת
אֵי אֶפְשָׁר בְּשׁוּם אֶפֶן שִׂידַע הָאָדָם

המחדש בטובו

חדשות ועדכונים מהנעשה והנשמע

מתחם בני הישיבות 'נכספה' באומן ראש השנה.

סקירה קצרה על קצה המזלג.

מה היה כל כך מיוחד במתחם נכספה, שכולם משוחחים אודותיו בהתפעלות? איך היה שם במתחם המיוחד בשנתו הראשונה?

מראש השנה עבר כבר למעלה מחודש אך הציבור עדיין מתפעל משתומם ומתרגש, ובעיקר אינו מפסיק לשאול, איך ומה היה במתחם המיוחד לבני הישיבות באומן-נכספה?

האמת שלכתחילה נמנענו מלקחת את משימת הסיקור לידנו, איך נוכל לתאר רוח וקדושה באותיות גשמיות בדיו שחור ע"ג גיליון פשוט? כלום יש ביד מי לנסות לתאר בתיאורים והגדרות שונות את מה שהתחולל השנה באומן? כל מה שרק ננסה לכתוב אינו אפילו חיזור לעומת מה שהיה באמת. אך אחר הפצרות רבות כשמכל עבר מבקשים ודורשים לדעת מה ואיך היה נטלנו לידנו את הקסת לנסות לשרטט עלי גיליון זעיר ומקצת מה שאפשר לכתוב.

וזאת למודעי! שכל מה שנכתוב אליבא דאמת אינו כלום לעומת מה שהתרחש השנה באומן, רק כדי להעביר את הרשמים בתיאורים פשוטים ביותר נצטרך לספרים עבי קרס, מה גם שבמילים גשמיות של דיו ע"ג נייר, לא נוכל לתאר אפילו מרחוק כמאן דמחוי במחוג את ההתעלות הרוחנית שהיה במקום, הרוח והחיות דקדושה ששרתה שם, ההתמדה בתורה, ניצול הזמן, היראת שמים שניכרה בכל פינה, ההתעלות האדירה שזכינו לבלות יחד עם חברים מקשיבים בטוב ובנעימים את הימים הנוראים בהתעוררות מופלאה ביותר, הסעודות יו"ט ושבת שהיו באווירה מיוחדת במינה בשילוב הדרשות המלהיבות שנשאו חשובי התלמידי חכמים שליט"א, כך גם החידוש המיוחד של שנת תשפ"ה בדמות המניין המיוחד נוסח אשכנז. ומאידך גם החלק הגשמי שהיה על הצד היותר טוב כראוי וכיאור לנזר הבריאה, עשרות הבחורים והאברכים שהתקבצו במתחם המיוחד בתקופת ראש השנה.

וביותר חובה עלינו לגלות שגם כל זה היה כפי המבט שלנו, מה שהתרחש בתחומי המתחם הנפלא, אך מי ישער ויפלא את פאר הקיבוץ הקדוש בכלליותו, את ההתעלות וההתעוררות והתועלת הרוחנית שקיבל כל אחד ואחד מעצם ההימצאות באומן ביום הדין, ומה שכל אחד ואחד הרוויח שם רווח ניצחי שאין לשער, ההתעוררות לתשובה, ההתעלות העצומה שמקבלים ברגע שרק דורכים על מפתן הציון הקדוש, החרטה האמיתית שאין דומה לה, התשוקה והרצון מפנימיות הלב להתקרב לקב"ה, ומה לנו להאריך בדברים שכל אחד שהיה

בכל החלקים והפרטים הגשמיים והרוחניים התייצבו הפעילים לעזרת כל אחד ואחד, כשאף נפתחה שלוחה מיוחדת בקו בני עליה שם קיבלו שירות מיוחדת בו התאפשר להזמין את כל הנצרך לנסיעה מהיציאה מהישיבה ועד החזרה במוצאי ראש השנה, הכל במקום אחד.

בנוסף הושג ע"י הארגון הנחה משמעותית ביותר לכל השוהים במתחם, למקווה המפואר 'קרית ברסלב עלית' מה שהקל ביותר על הציבור הקדוש.

מוצאי שבת סליחות כמו בכל העולם גם באומן שומעים את החדשות על חיסולו של נסרללה ימ"ש, ויחד עם רבבות חסידי ברסלב התמלאה לבם של הפעילים בחשש, האם יצליחו הציבור להגיע? או שחלילה כל ההשקעה האדירה תרד לטמיון ח"ו, אך מה רבה הייתה ההפתעה וההתרגשות כעבור כמה שעות כשזה אחר זה החלו להופיע בשערי המתחם עוד אברך ועוד בחור, ההתרגשות גאתה לשיאים לראות את כלל הציבור, תלמידי חכמים מופלגים לצד בני תשחורת, רמי"ם ידועים ובחורים מבקשים, העושים את דרכם בשערי המתחם, לאט לאט התמלאה כל המתחם בעשרות בני הישיבות שהגיעו להיות אצל רביה"ק באומן על ראש השנה, מסלתה ושמנה של עולם הישיבות, מלמעלה מעשרים ישיבות מהמובחרות ביותר מהמזרח של עולם הישיבות באו והתקבצו בחורי החמד, מהעדידת שבעידידת והמובחרים שבהם, לצד אברכים תלמידי חכמים מופלגים ביניהם אף המשמשים בכלי קודש כראשי ישיבות ורמי"ם או ראשי כוללים ידועים. הכרת פניהם ענתה בם, החן היראת שמים והדבקות בתורה שקרן מפניו של כל אחד ואחד, עשרות בחורים ואברכים הממיתים עצמם באהלה של תורה וכל הוויתם ותשוקתם היא אך להשיג דרכי קניין התורה והדבקות בו יתברך, כשזוהי הסיבה שהם עשו את הדרך הארוכה עד לאומן, בטרחת עצומות והוצאות כספיות גבוהות, במטרה אחת ויחידה להכיר את מי שאמר והיה העולם.

השמחה והחדווה שהיה לכל אחד לפגוש את חבריו אף היא איננה ניתנת לתיאור, כשלכל אחד סיפור נסיעה דרמטי ומיוחד של מסירות נפש ממש לנסוע לאומן על אף כל הביטולים, נסיעות דרך מדינות רחוקות ביותר, ואף עיכובי יציאה שלא היו מניעה לנסיעה, ועוד חזון למועד להאריך במעשי גבורות ה' שהתרחשו רק בחלק של הנסיעות בהאי שנה, שנת תשפ"ה.

את רוח ההתעלות ששרתה במתחם במהלך הימים לא נוכל לתאר אפילו אם נרצה, השיח המרומם בין כלל הבחורים, ניצול הזמן שהיווה חלק בלתי

באומן יודע כבר לבד במה מדובר... ונשים לפנינו מחסום מלהאריך בדברים נפלאים ונוראים כאלה, ואשרי הזוכה.

חודשים ארוכים לפני ראש השנה, אי שם בתחילת הקיץ, אף אחד אינו חולם עדיין על ימי הדין הקרבים ובאים אך ב'נכספה' נמצאים כבר בשיא הפעילות, היינו עדיין ממש בהתחלת כל הפעילות של הארגון, מספרים הפעילים, אבל הבנו מיד שהצורך הראשון הוא מקום ראוי לשמו לציבור בני הישיבות שיגיע בהמוניהם לאומן על ראש השנה, ציבור בני הישיבות הנוסעים לאומן על ראש השנה גדל משנה לשנה וחייבים כבר מקום מיוחד להתאחד יחד כל הציבור ולהתחזק בדיבוק חברים, מקום העונה הן לכל הדרישות בחלק הגשמי אך בעיקר המתייחד בחלק הרוחני, באווירת התעלות של ימי הדין, להתעלות ולהתרומם יחד בדיבוק חברים.

וכמו בכל פעילות, הדבר הראשון שעשינו הוא כמובן, תפילה, יום אחרי יום שבוע אחרי שבוע, חודשים ששפכנו תפילות שחפץ ה' בידנו יצליח, כך עוררו גם את כלל הציבור מעל גבי גיליון זה להעתיק בתפילה. והאמת, משתפים הפעילים בגלוי לב, ראינו את כוח התפילה על כל צעד ושעל, הסייעתא דשמיא שלווה אותנו מהצעד הראשון, בפרט בתקופה הסמוכה לראש השנה בחלק של הרישום, וביותר בתקופת ראש השנה עצמה, סייעתא דשמיא שאיננה ניתנת לתיאור! ראינו בחוש שמשמים מכוונים ומשמרים את כל צעדינו בכל פסיעה ופסיעה, וכאן המקום להודות לכל אלו שהתפללו להצלחת הפרויקט האדיר.

הבשורה על פתיחת מתחם בני הישיבות-נכספה הכתה גלים בכל עולם הישיבות, מכל עבר התחילו להגיע טלפונים מאברכים ובחורים עובדי ה' ותלמידי חכמים שרצו להבטיח את מקומם במתחם המיוחד, ותוך זמן קצר התמלאה כל המיטות במתחם, כשהפעילים עמלו להוסיף עוד מיטות למעלה מהמסוכם לנוכח הדרישה המוגברת מהציבור היקר שחפץ לשהות במתחם קדוש זה.

כשכמובן, הפעילים המסורים דאגו לרווחתם של הציבור הקדוש והמחירים היו אפסיים ממש (לרוב פחות ממחיר הקרן!) מהזולים ביותר בכל אומן! כשבהתחשב במיקום הנוח והתנאים המשופרים שהיו במתחם לא היו כאלו דברים בכל השוק, בנוסף היו מבצעים והנחות מגוונות מה שהוזיל את המחירים בצורה משמעותית.

בין השאר דאגו בארגון 'נכספה' לסבסוד מיוחד לאלו הזוכים להגיע פעם ראשונה בחייהם, מלבד מה שפעילי הארגון דאגו לכל בחור ואברך לעזרה בכל הנצרך לנסיעה זו בייעוץ עצה או הכוונה,

נפרד מהמקום, השקידות בתורה במשך כל שעות היום, כשממול המתחם היה ממוקם ההיכל התורה הגדול ביותר בעולם שהוקם על ידי ארגון 'לטייל בתורתו', בו נשמע קול התורה בעוז במשך כל שעות היממה, **הרוח דקדושה שהורגשה בכל פינה וזווית במתחם, ליבון ענייני עבודת ה' בין חברים מקשיבים במשך כל שעות היממה, כל זה רק חלק מהרקע הנפלא והמרום של המתחם בימים נעלים אלו.**

לקראת ראש השנה יצאה לאור עולם מגזין 'אותך אבקש' מושקע ביותר עם עשרות עמודי צבע, מלא מזן אל זן בתוכן עשיר ומרתק, תורה מפוארת בכלי מפואר, כשבין היתר כתבה מקיפה על פעילות נכספה מאז היוסדה, רב שיח מיוחד עם שלושה מקורבים לרביה"ק ז"ע חתניהם של גדולי ישראל, ועוד ועוד תוכן מעשיר ומרתק, המגזין הופץ באלפי עותקים במהלך ימי הקיבוץ באומן וזכה לתגובות נלהבות ביותר (לא לו הרוצים לקבלו ניתן לשלוח בקשה בכתובת המצורפת למטה).

אם אין קמח אין תורה' לימדונו חז"ל, כפי שהחלק הרוחני היה נפלא ומרומם ביותר דאגו הפעילים לחלק הגשמי גם כן, במהלך היו"ט והשבת הוגשו סעודות כיד המלך בכשרות המהודרת של העדה החרדית' בשפע ובהרחבה. מה מרומם היה להשתתף בסעודה שתלמדי חכמים מסובים בה, יחד עם עשרות (קרוב למאות) בני עליה דורשים ומבקשים, באהבה ואחוה מופלאה, כאן בפינה ניתן להבחין בשולחן שלם עם בני משפחתו של אחד מגדולי הראשי ישיבות זצ"ל, בשולחן אחר מתדיינים ביניהם ר"מ ידוע יחד עם תלמיד חכם ששימש כמשיב עוד כשהוא למד בישיבה, בחורים ואברכים שאין להם בעולמם חוץ מוד' אמות של תורה ועבודה המפתחים שיחה ערה על מהות הימים ועבודת הבורא בימים אלו, במהלך הסעודות נשאו דברים תלמדי חכמים מופלגים ומגידים ידועי שם כשכל אחד בתורו מרחיב בעבודת הימים הנוראים, ממימי הנחל נובע רביה"ק ז"ע אליו הגענו על ראש השנה, כשהציבור נהנה באופן נפלא ביותר.

אוהל מיוחד הוקם לקבל את הציבור הגדול לסעודות היו"ט, כשהאוירת ימי הדין המהולה בחדא מחתא עם ה'וגילו ברעדה' משמשים ומחזקים אחד את חברו, ניווני הרגש של הימים הנוראים יחד עם השמחה העצומה על גודל הזכייה שבאה לידי ביטוי ביום השני של ראש השנה, ובעיקר וביותר בריקודי השמחה ביום השבת קודש, היוו את הפספס המיוחד והמרהיב של מתחם 'נכספה'.

לצד כל זה התקיימו פעילויות רבות ומגוונות במתחם גם במהלך כל התקופה, בין שלל הפעילות התקיים ביום ג', ערב היום האחרון בשנה, זיץ מיוחד מרגש ועוצמתי כהכנה דרבה לקראת ימי הדין, עם הבעל מנגן הנפלא ר' דוד דגן שליט"א כשבין ניגון למשנהו הטיב לדבר דיבורי התחזקות והתעוררות מכבשונו של רביה"ק ז"ע לקראת ימי הדין הקרבים ובאים. כך גם התקיימה שיחה מרתקת עם הגה"ח ר' שמעון טייכנר שליט"א, לאחר תפילת שחרית ביום השבת שהתקיימה במתחם, כשר' שמעון שליט"א חושף טפח על שנותיו הצעירות כשלמד בפונביז' והתקרב לברסלב, עם סיפורים מדהימים על גדולי ישראל שעודדו אותו, כך גם עובדות על מרן רבינו הרב שך זצוקל"ה בהקשר להתקרבותו לברסלב. בשבת אחר הצהריים התקיים שיעור מיוחד מעמיק ומקיף עם אחד מחשובי התלמדי חכמים שליט"א פה מפיק מרגליות כשהציבור נהנה ביותר.

בצום גדליה התקיים פאנל מיוחד עם הרה"ג ר' בנימין זאב חשין שליט"א כשבדיבוק חברים התבררו עניינים רבים בדרכי עבודת ה', ועוד שלל פעילויות שהתקיימו במתחם במהלך כל התקופה.

מחידושי השנה בכל הקיבוץ באומן בכלל ובארגון נכספה בפרט, היה המניין המיוחד של ארגון נכספה, מנין בנוסח אשכנז עם כל ההלכות והמנהגים והנוסח המקובל, כולל ספר תורה כשיטת הב"י והפטורות עם נביאים, (לכאורה הייתה זו הפעם הראשונה שקראו ב'נביא' באומן מזמן רביה"ק ז"ע, אם לא מימות עולם...) המניין אורגן ע"י הארגון לאור הדרישה הגוברת מהציבור היקר לייסד מניין מיוחד עם נוסח המיוחד והמעורר של בני הישיבות, העבודה סביב למתחם הייתה רבה בלאו הכי, אך בארגון לא שקטו על השמרים ועל אף כל הטרחה הושכר מקום מיוחד לקיום המניין המיוחד, לבעלי תפילה שימשו תלמדי חכמים מופלגים אברכים יראי שמים וחזנים ידועים, ההתעוררות והחיות שרחפה באוויר במניין כפי ששיתפו עשרות המתפללים שזכו להתפלל במניין היה מיוחדת במינה התעוררות והתרגשות גדולה ועצומה ביותר. ובנוסף לספר תורה שהובא במיוחד למתחם הובא לאומן גם שלושה ספרי נביאים לשלושת הימים.

קצר הנייר מלהכיל מה שהיה במתחם בני הישיבות-נכספה, וכמה שרק נכתוב נגרע, ויבואו עשרות הבחורים והאברכים ויעידו הם בעצמם, כשראו לציין לכך שבמהלך כל הימים ולאחר מכן לא היה שום תלונה או טענה מאף אחד על כל נושא שהוא! ואדרבה, הציבור לא גמר להודות להלל ולשבח את הפעילים, וכל הזמן חזרו והביעו את הנאתם והתועלת של המקום

ברוחניות ובגשמיות. ולאחר ראש השנה נפלא כזה שזכינו בחסדי ה' אין לנו כי אם להודות ולהלל למי שפעל ועשה כל זאת, ולמרום נשואות עינינו כשם שהייתה בעזרנו עד כה כן תזכנו להמשיך הלאה והלאה, ומלאה הארץ דעה את ה'.

'מעמד פתיחת הזמן' במעונם של גדולי התורה ע"י ארגון 'נכספה'

לקראת זמן החורף הבעל"ט כשכל אחד ואחד מתעורר מחדש להשקיע בזמן הבעל"ט בשקיעות התורה בהתעלות רוחנית ודבקות בו יתברך, ארגונו ב'נכספה' מעמד פתיחת הזמן מיוחד, לקבל דרכים ועצות לקראת הזמן החדש בדרכי ההתעלות בתורה והעבודה ולנצל את הזמן כדבעי, מה שכל אחד משתוקק כ"כ.

המעמד המיוחד התקיים ביום רביעי כ"ח תשרי, תחילה עלו הבחורים למעונו של הגאון הגדול ר' משה ברכה שליט"א, (חתנו של הגאון המקובל ר' יהודה עדס שליט"א) מראשי ישיבת 'קול יעקב' ראש כולל אברכים בבית וגן, ורב קהילת 'חניכי הישיבות' במודיעין עלית, שם מסר הגאון שליט"א שיחה ארוכה בדרכי עבודת הבורא והשילוב בין תורה ותפילה, דברים מיוחדים ונצרכים ביותר. לאחמ"כ עלו הבחורים למעונו של הגה"ח ר' משה קרמר שליט"א מזקני וחשובי חסידי ברסלב, הגאון שליט"א קיבלם בחביבות יתירה והבחורים שטחו לפני הגה"ח שליט"א לבטים שונים בעבודת הבורא וההתקרבות אליו ית', כשהגאון שליט"א מרחיב שעה ארוכה בטוטו"ד ומנחיל יסודות איתנים לעבודת ה' למהלך כל החיים. משם המשיכו הבחורים לצינון של 'שמעון הצדיק' שבלילה זה (ליל חמישי) חלה ההילולא, להעתיר ולבקש על הזמן הבעל"ט לזכות לחשקת וערבות התורה בהתעלות וצמיחה רוחנית.

ניתן לשמוע את שני חלקי המעמד בקו 'בני עליה'

ילכו מחיל אל חיל

בימים אלו שוקדים הפעילים המסורים על שלל פעילויות ופרויקטים לזמן הבעל"ט ביניהם פרויקט מיוחד של לימוד שבועי בספה"ק ליקוטי מוהר"ן בעיון והעמקה עם מלגות גבוהות למצטרפים.

כך גם מתארגנים האברכים בכל עיר להתחיל להתקבץ מדי שבוע לחבורה שבועית, להתחזק יחד בדרכו הבהירה של רביה"ק.

פרטים יבואו בעז"ה,

להצטרפות/הקמת חבורה בעיר מגורך,

ניתן להשאיר הודעה

בקו בני עליה

0799400036 שלוחה 5

את רגשותינו ואת אתגרינו הייחודיים, דבר שכמובן לא נוכל לקבל משום אדם או ספר אחר.

בנוסף, כשם שבחלק העקרוני עמדנו על כך שניתן וצריך לברר את מקומו של כל פרט בעבודת השם בלימוד בספרים המפרטים ומדריכים אודותיו, או מאידך בלימוד הדברים מן השורש בספר ליקוטי מוהר"ן ובפתיחת המקורות בחז"ל ובפוסקים, כך גם ניתן וראוי לטפל בנטייה הנפשית לגלוש מעבר לגבולות הנכונים של כל הנהגה ועניין, פשוט ללמוד את הדברים היטב.

אלא שכאן חשוב להיות מודעים לדחף הנפשי

הדברים שכבר הכרנו נמצאים ומוסברים היטב באותו מעיין, וכשלוּמדים את הדברים מתוך הספרים כיאה לבן ישיבה, ולא רק כליקוט שמועות ודיבורים, אין באמת מקום לבלבול.

המלכות שבה היצר מתעתע בכל מי שרוצה להשתנות ולצמוח. והתשובה האמיתית, והבלתי נתפסת בלבנו עד כאב, היא: לא משנה!

ובלבד, שניתן לעצמנו להתקדם ולעבוד מבלתי להטריד את מחשבתנו "אולי יש משהו אחר יותר טוב..."

כהתחלה נוכל להישען על שכתב בליקוטי מוהר"ן תניינא סי' קט"ו:

ספר שְׁהִיה לֹו הַתְּחִיָּקוֹת
גְּדוֹל בְּעִבּוּדָתוֹ וְלֹא הַנִּיחַ
עֲצָמוֹ לְבַלְבֵּל כָּלֵל וְדַרְכּוֹ
הִיָּה שְׁהִיָּה בּוֹרֵר לֹו אִיזְהוּ
דָּרָךְ יִשְׁרָה אִיךְ לְהַתְּנַהֵג
בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם וְהַתְּחִיל
לְהַתְּנַהֵג בְּאֵלוֹ הַהֲנַהֲגוֹת
וּבְאֹתוֹ הַדָּרָךְ שֶׁבָּחַר לֹו
וְהִיָּה מִתְּנַהֵג בְּאֵלוֹ הַהֲנַהֲגוֹת
אִיזְהוּ זְמַן וְכָל מָה שֶׁהִיָּו
בְּאִים עָלָיו מִחֲשָׁבוֹת אַחֲרוֹת
לְבַלְבֵּלוֹ מִהֲנַהֲגָה זֹאת
וּלְהַתְּנַהֵג בְּדָרָךְ אַחֵר לֹא
הִיָּה שׁוֹמֵעַ לְאֵלוֹ הַמְּחַשְׁבוֹת
כָּלֵל וְהִיָּה דוֹחֵה אֶת אֵלוֹ
הַמְּחַשְׁבוֹת מִדְּעֵתוֹ וְלֹא
הַנִּיחֵם לְכַנֵּס בְּדַעְתּוֹ כָּלֵל
רַק הִיָּה חֹזֵק וְאִמְיָץ בְּדַעְתּוֹ
מְאֹד וְהִיָּה הוֹלֵךְ וּמִתְּנַהֵג
בְּדָרָךְ שֶׁבָּחַר לֹו אִיזְהוּ זְמַן
אֵךְ אַחֵר כֶּךָ בְּהַמְשֵׁךְ הַזְּמַן,
אַחֵר כְּמָה שְׁבוּעוֹת חֹזֵר וּבָא
עַל דְּעֵתוֹ אִיזְהוּ מִחֲשָׁבוֹת,
שֶׁצָּרִיךְ לְהַתְּנַהֵג בְּדָרָךְ אַחֵר
וְאֵז, אַחֵר שֶׁכָּבֵר עֵבֶר זְמַן
אֲרוֹךְ אֵז יִשֵּׁב עֲצָמוֹ וּבָחַר
לֹו אִיזְהוּ דָּרָךְ וְסָדֵר אַחֵר כְּפִי
שְׁהִיָּה נִרְאָה לֹו אֵז אֲבָל לֹא
הַנִּיחַ עֲצָמוֹ לְבַלְבֵּל כָּלֵל
פְּעַם מְעִבּוּדָה לְעִבּוּדָה
וּמִדָּרָךְ זֶה לְדָרָךְ אַחֵר רַק
הִיָּה חֹזֵק לִילֵךְ בְּדָרָךְ אַחֵד
זְמַן גְּדוֹל כְּנֵ"ל

המה מעידיים

מפיהם ומפי כתבם של רבותינו זצוקללה"ו ויבדלחט"א

**הגאון הצדיק ר' אליהו דסלר זצ"ל
משיגה בישיבת פונבין ומגדולי בעלי המוסר**

לו 'אצלנו לא דיברו מספרים אלו' ענה לו הרב דסלר: אתה יכול אולי לומר לי מה המחלוקת בין הגאון מווילנא זי"ע לתלמידי המגיד זי"ע? אם כן אינך יכול להתערב בעניינים שלי!

(ר' אריה וואל שליט"א)

(אפשר לשמוע בשלוחת 'המה מעידיים' בקו 'בני עליה')

וכה מספר פוסק הדור רבי משה שטרנבוך שליט"א בספר 'מעונות אריות' על רבו רבי אליהו דסלר זצ"ל "לצד העמל בש"ס ופוסקים גם עסק בשקידה ושקיעות בספרי קבלה וחסידות היו לו סדרים קבועים בזוהר הק' ובתורת האריז"ל, ספרי בעל הלשם היו שגורים על פיו ממש, ראיתי אותו מעיין בלילות בספרי רבי נחמן מברסלב ליקוטי מוהר"ן, ובמיוחד בספר פרי הארץ של הרה"ק רבי מנדלי מוויטפסק זצ"ל שהחשיב מאוד. הוא לא היה מעיין בהם ברפרוף, הרב דסלר היה אדם יסודי וכמו בכל סדרי לימודיו היה עמל גם על ליקוטי מוהר"ן ופרי הארץ בהעמקה.

למרות שהוא עצמו היה חניך בית קלם קיבל גם מתורת החסידות ומרוח החסידות, זוכרני שהיה משבח את החסידים שבעבודת ה' שלהם הניחו דגש על עבודה בשמחה"

באירוסין לנכדו רבי אליעזר שטרנבוך שליט"א שהתקרב לברסלב, נשא דברים סב החתן פוסק הדור רבי משה שטרנבוך שליט"א בשבח החתן, כשבתוך דבריו חזר וסיפר שבלילות כששהה עם הרב דסלר ראה אותו עוסק כל לילה בספרי קבלה ובליקוטי מוהר"ן, 'מדי פעם היה הרב דסלר חוזר ומצטט באזני קטעים מליקוטי מוהר"ן, לא הבנתי אז מה הוא רוצה ממני, אבל כנראה שזה השפיע שנכדיי יתקדו כבר לברסלב...'

מן המפורסמות הוא הקשר והחיבור האדוק שהייתה למשיגה הנערץ רבי אליהו דסלר זצ"ל לרביה"ק ותורתו, במסגרת זו נלקט אך כמה גרירים ועובדות המספרים את ההערצה והחיבור העמוק שהיה לגה"צ מרן המשגיח זצ"ל לתורת רביה"ק.

מספר הגה"ח ר' אלימלך זילביגר שליט"א בשם חמיו הגאון הגדול הגרי"ט וויס זצ"ל גאב"ד 'העדה החרדית', שכידוע היה הרב דסלר מזכיר הרבה בדרשותיו בישיבה דברי אלוקים חיים אשר ממקור קדוש יהלכו מתורת רביה"ק מוהר"ן מברסלב זי"ע, והיו כאלו שהפריע להם הדבר וביקשו ממנו אם יוכל להפסיק להזכיר בדרשותיו מספרי ברסלב, ענה להם המשגיח 'איני יכול, זה המהות שלי!'

וכך מעיד גאב"ד ירושלים הגרי"ט וויס זצ"ל בעצמו במכתבו:

"הריני מעיד על מורי ורבי הצדיק גאון המוסר מיחידי סגולה שבדור הרב ר' אליהו דסלר זצ"ל מייסד ומנהיג כולל ברנים בגייטסד ואח"כ משיגה דישיבת פונבין' שהביא בשיחותיו הרבה פעמים דברים עמוקים מספרי ה"ן מברסלב והמה בכתובים בדפים שהודפסו בשעת אמירתם בכל שבוע וגם בספריו מכתב מאליהו.

הגה"צ הנ"ל היה נכד הצדיק המפורסם ר' ישראל סאלאנטער והגה"צ ר' שמחה זיסל זיו, מצדיקי ליטא והביא המון פעמים דברי תורה ומוסר מגדולי החסידות כמו של הבעל התניא ושפת אמת וצדקת הצדיק ורבי מענדל מוויטפסק וגם רבי נחמן מברסלב."

סיפר לי ראש ישיבת תפרח הגאון הגדול ר' יעקב פרידמן שליט"א שבשיחת מוסר בישיבה הזכיר המשגיח הרב דסלר מספרי חסידות (מליקוטי מוהר"ן או מתניא) ניגש אליו אחד אחרי השיחה ואמר

קו בעעליה
האור של שורן ענשיכ ויניא
0799-4000-36
הקו של כל מבקש

ואלה יעמדו על הברכה שתרמו מוהנם להוצאות הגליון הנפלא

לרפואת: יצחק בן באשע בתושח"	לע"נ ר' חיים בן יבדלחט"א ר' נתן שליט"א.	לע"נ מרים בת יעקב ומרדכי בן מנחם מנדל תנצב"ה	להצלחת משפחה בוכובה להצלחה בכל העניינים	ר' מתתיהו בורשטיין לרגל הולדת הבן יה"ר שירוה ממנו רוב נחת	לזכות הילד מנחם מרדכי דוב בן נחמן נתן אהרן שיגדל בתורה ומעש"ט	לזכות הילד אהרון דוב בן שמעון שיגדל בתורה ומעש"ט
-----------------------------	---	--	---	---	---	--

יניח לתורם דרך 'נדרים פלוס' ע"ש עמותת 'אור העולם' תחת קטגוריית 'נכספה' או בקו בני עליה שלווחה 7

אור העולם

י"ל ע"י ארגון 'נכספה' איגוד בני הישיבות הצועדים לאורו של רביה"ק מוהר"ן מברסלב זי"ע

להערות והארות ולתרומות: 05331.16547 או באימייל a0799400036@gmail.com